

УДК 351.741

О.Г. Циганов,доктор юридичних наук, доцент,
головний науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0002-8924-1139,**А.П. Рибінська,**здобувач ДНДІ МВС України,
старший науковий співробітник ДНДІ МВС України, м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0002-9521-7688

ПОЛІЦЕЙСЬКІ ПОСЛУГИ ЯК ОДНА З ФОРМ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті висвітлено сутність, зміст та основні ознаки поліцейської діяльності. Розкрито зміст поліцейської діяльності в широкому та вузькому розуміннях. Наголошено, що сьогодні поряд із традиційними завданнями поліції більш чітко став проявлятися новий напрям її діяльності, а саме – публічно-сервісний, який полягає в наданні послуг суспільству та окремим його членам у межах здійснення правоохоронної діяльності. Наведено характеристику поліцейських послуг й визначено їх особливості як однієї з форм поліцейської діяльності.

Ключові слова: правоохоронна діяльність, поліцейська функція, поліція, поліцейська діяльність, публічно-сервісна діяльність, поліцейські послуги.

В статье освещены сущность, содержание и основные признаки полицейской деятельности. Раскрыто содержание полицейской деятельности в широком и узком смысле. Отмечено, что сегодня наряду с традиционными задачами полиции более четко стал проявляться новый вектор ее деятельности, а именно – публично-сервисный, который заключается в предоставлении услуг обществу и отдельным его членам в рамках осуществления правоохранительной деятельности. Приведена характеристика полицейских услуг и определены их особенности как одной из форм полицейской деятельности.

Ключевые слова: правоохранительная деятельность, полицейская функция, полиция, полицейская деятельность, публично-сервисная деятельность, полицейские услуги.

Категорії “поліцейська послуга” та “поліцейська діяльність” є новелами вітчизняного законодавства та новим інститутом, запровадження якого розпочалося з ухваленням 2 липня 2015 року Закону України “Про Національну поліцію”. Водночас у цьому законодавчому акті законодавець не дає визначення зазначених понять та їх характерних ознак, що ускладнює завдання дослідження та призводить до некоректного формулювання завдань поліції й до проблемних питань у сфері їх практичного виконання.

Науковій розробці проблем поліцейської діяльності та ефективності її здійснення присвятили свої праці М.І. Ануфрієв, О.М. Бандурка, Ю.П. Битяк, В.М. Білик, В.О. Заросило, І.В. Зозуля, Ю.І. Римаренко, Д.П. Калаянов, О.Ф. Кобзар, А.Т. Комзюк, С.Ф. Константінов, О.О. Косиця, І.В. Кріцак, М.В. Лошицький,

© Циганов О.Г., Рибінська А.П., 2018

В.І. Олефір, О.С. Проневич, О.П. Угровецький, М.Ю. Фролов, О.С. Юнін, О.Н. Ярмиш та багато інших правників-науковців. Їхні напрацювання мають важливе наукове та практичне значення; висновки і рекомендації, що містяться в них, слугують розвитку законодавства в адміністративно-правовій галузі. Водночас питанням визначення сутності, змісту та ознак поліцейських послуг, їх нормативно-правового забезпечення та місця у структурі поліцейської діяльності належної уваги з боку вітчизняних науковців до цього часу не приділялося.

Мета статті полягає в розкритті сутності й змісту поняття “поліцейська діяльність”, а також особливостей поліцейських послуг як однієї з форм поліцейської діяльності.

Уважається, що поліцейська діяльність є однією з ознак держави, оскільки вона виникла разом із появою державності як запорука стабільності функціонування самої держави та процвітання суспільства. Сам термін “поліція” має грецьке походження (πολιτεια; πολις – місто). У різні історичні періоди в поняття поліцейської діяльності закладали різний зміст: його розуміли як всю державну діяльність, як процес управління державою, як діяльність із забезпечення добробуту і порядку, як безпосереднє функціонування поліцейських органів тощо. Можна стверджувати, що функції поліції зазнавали змін із розвитком правової свідомості громадян та відображали потреби суспільства відповідного історичного періоду. Зазначене впливало і на рівень самостійності органів поліції та її авторитет у населення.

Правоохоронна функція держави в загальному вигляді орієнтована на забезпечення державного ладу, всебічної охорони і захисту права та законності, а також на запобігання передумовам вчинення суспільно небезпечних діянь. Реалізація цих завдань спеціальними органами уособлює собою специфічний вид активності держави – правоохоронну діяльність, яка має свої характерні ознаки. До таких ознак традиційно відносять владний та правозастосовний характер, формальну визначеність, а також те, що ця діяльність здійснюється компетентними органами [1, с. 9].

Щодо визначення поняття правоохоронної діяльності, то воно, як і поняття правоохоронних органів, не має остаточного визначення ні у вітчизняній науці, ні в законодавстві й залишається сьогодні предметом багатьох дискусій і зазвичай розглядається у двох площинах: по-перше, як діяльність усіх державних та недержавних організацій, спрямована на забезпечення правопорядку та дотримання прав і свобод громадян (широке розуміння) й, по-друге, як діяльність спеціальних органів, на які державою покладено обов’язок реалізовувати зазначені активності (вузьке розуміння).

За канонами теорії права поліцейська діяльність становить особливий вид правоохоронної діяльності. Однією з головних відмінних рис, які детермінують природу такої діяльності є те, що поліцейській діяльності притаманні специфічні методи владного нагляду та владного впливу (а саме – владного примусу). Крім того, фахівці наголошують на тому, що особливою рисою поліції є здійснення нею адміністративно-наглядової діяльності, що спрямована на попередження правопорушень [2, с. 360]. Також зауважимо, що поліцейська діяльність є спеціальним видом соціальної діяльності, що має професійний характер та полягає в захисті суспільства від внутрішньої небезпеки.

Деякі науковці, здійснюючи глибокий філософський аналіз сутності поліцейської діяльності, виділяють загальні та специфічні інституційні ознаки поліції, які наповнюють це поняття власним змістом. До загальних інституційних ознак

поліції слушно пропонується відносити еволюційний та історичний розвиток, легітимність, задоволення суспільних потреб. До специфічних інституційних ознак поліції відносять стійку організаційну структуру, ієрархічні відносини, домінування відносин субординації, позиціонування поліції як органу виконавчої влади, діяльність якого спрямована на захист безпеки, прав та інтересів особи та населення, охорону громадського порядку, соціальне обслуговування населення з мінімальним застосуванням сили, дотримання конфіденційності та присяги, професійних принципів тощо [3, с. 208].

Є також інші особливості, що виокремлюють поліцейську діяльність з-поміж різних видів соціальної діяльності, як-от: умови роботи персоналу, пов'язані з ризиком; особливі службові обов'язки (захист життя і здоров'я людей, безпеки громадян і встановленого порядку управління, забезпечення прав і публічних інтересів громадян, охорона громадського порядку та правопорядку); наявність спеціальних дисциплінарних статутів, положень про дисципліну; особливий статус із встановленим колом прав і обов'язків [4, с. 113]. Довершує перелік відмінних рис поліцейської діяльності така ознака, як “озброєність”, яка доповнює ознаку державного примусу [2, с. 360].

Д.П. Калянов звертає увагу на те, що специфіка поліцейської діяльності визначається рядом компонентів, зокрема метою, засобами, предметом [5, с. 12]. На нашу думку, зазначене твердження не можна вважати повним без урахування суб'єктного складу поліцейської діяльності, оскільки вбачається, що саме суб'єкт є одним із вирішальних факторів, який виокремлює цей вид діяльності серед інших видів правоохоронної діяльності.

Розлоге тлумачення поняття поліцейської діяльності та невичерпність кола її суб'єктів провокують неоднозначність розуміння поняття “поліцейська діяльність” та неможливість однозначно визначити межі такої діяльності й виокремити її з-поміж інших видів правоохоронної діяльності. Неможливо й чітко відрізнити діяльність поліції як специфічного органу від поліцейської функції держави, яку реалізує дуже велика кількість суб'єктів. Як наслідок, часто відбувається отожднення цих понять.

Отже, якщо в широкому розумінні зміст поліцейської діяльності включає в себе функціонування різних органів держави, які при здійсненні правоохоронної діяльності мають право на застосування державного примусу, то сукупність визначених наукою найбільш детермінуючих ознак та характеристик, притаманних поліцейській діяльності й поява нової ознаки у вигляді поліцейської послуги дозволяють по-новому оцінити звужене бачення поліцейської діяльності та поставити органи системи Національної поліції України не просто в центрі, а по праву назвати ці органи єдиними, які здійснюють безпосередню поліцейську діяльність. Тож, у вузькому розумінні **поліцейську діяльність** слід розглядати як особливий вид правоохоронної діяльності, що здійснюється відповідно до закону спеціально уповноваженими органами – органами поліції – з метою забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку шляхом реалізації поліцейських заходів та надання допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій її потребують.

За умов загальної сервізації сфери публічного адміністрування надання послуг населенню перетворюється на магістральний напрям діяльності всіх органів публічної влади, в тому числі правоохоронних. Якщо раніше термін “поліція” асоціювався з військовим, карально-репресивним способом функціонування,

спрямованим на забезпечення законності й правопорядку в державі шляхом виконання суто адміністративно-розпорядчих функцій, то за останні десятиліття в демократичних державах світу відбулися кардинальні зміни в концептуальному наповненні діяльності цього правоохоронного органу. На сьогодні поряд із традиційними завданнями поліції більш чітко став проявлятися новий напрям її діяльності, а саме – публічно-сервісний, який полягає в наданні послуг суспільству та окремим його членам у межах здійснення правоохоронної діяльності.

Відсутність законодавчого визначення поняття “поліцейська послуга”, його властивостей та ознак стає основою для дискусій, відкриваючи необмежені можливості для подальших наукових досліджень. Вітчизняні науковці наділяють його різним змістом: одні стверджують, що вся діяльність поліції є сервісною [6, с. 24], інші вважають, що зазначене поняття в контексті поліцейської діяльності вказує на виконання обов’язків держави перед приватними особами, а прикметник “поліцейських” характеризує суб’єкта надання цих послуг [7, с. 19]. Остання точка зору відображає інституціональний підхід до тлумачення поняття, що досліджується. Існує також думка, що надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги не може належати до завдань поліції, оскільки для цього існують інші державні органи [8]. Водночас аналіз наукових джерел та чинних нормативних актів засвідчив, що хоча поняття послуги трактується в них по-різному, втім сталим залишається розуміння цієї категорії як діяльності, що приносить користь, задовольняє певні людські потреби.

Поліцейські послуги поряд з поліцейськими заходами становлять одну з основних форм поліцейської діяльності. При цьому з розвитком і втіленням у діяльність державних органів принципу верховенства права та непорушності основоположних прав і свобод людини, пріоритетним завданням поліції здебільшого стає виконання сервісних правоохоронних функцій, а не тільки здійснення превентивних, репресивних та каральних заходів.

Уважаємо, що поліцейськими слід визнати послуги, які надаються органами Національної поліції України як основними суб’єктами поліцейської діяльності в нашій державі й спрямовані на виконання функцій, безпосередньо пов’язаних з охороною прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, забезпеченням публічної безпеки і порядку, а також попередженням та протидією злочинності. Такі послуги є публічними, оскільки мають високу соціальну значимість, суб’єктом їх надання є публічна влада й за якість їх надання ця влада несе відповідальність. Водночас зазначені послуги є державними, оскільки згідно з чинним законодавством на сьогодні в Україні можлива лише державна поліцейська діяльність. До того ж поліцейські послуги, як й інші правоохоронні послуги, завжди відносять до числа суспільних благ, виробництво яких є монополією держави.

Автори науково-практичного коментаря до Закону України “Про Національну поліцію” наголошують, що саме предмет поліцейських послуг (тобто допомога особам, які з особистих, економічних чи соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги) дозволяє врахувати мету їх надання, зміст функцій, пов’язаних із відповідною діяльністю владних суб’єктів, а також правову природу таких послуг, яка стосується здійснення поліцейських функцій через реалізацію диспозитивних, а не імперативних засад. До головних ознак поліцейських послуг зазначені науковці відносять: а) надання послуг лише за заявою фізичної особи; б) допоміжний характер, зумовлений зв’язком із забез-

печенням умов для реалізації прав, свобод та законних інтересів конкретних осіб; в) надання послуг лише шляхом реалізації владних повноважень поліцейськими; г) законодавче регулювання права на отримання особою конкретної послуги та кореспондуючого повноваження поліцейського на надання такої послуги; г) можливість отримання конкретної послуги, як правило, в одному органі поліції; д) результатом надання є адміністративний акт – дія або рішення поліцейського, яким задоволено звернення конкретної особи [7, с. 20].

Щодо наведених ознак поліцейських послуг, на нашу думку, лише адміністративні послуги органів та підрозділів поліції мають ознаку щодо забезпечення умов для реалізації фізичними або юридичними особами прав, свобод і законних інтересів. Інші послуги поліції мають не допоміжний характер, а безпосередньо спрямовані на реалізацію прав, свобод та законних інтересів фізичних та юридичних осіб. Наприклад: захист прав і свобод громадян від протиправних посягань; реагування на заяву, повідомлення від конкретної фізичної особи про правопорушення; здійснення на договірних засадах охорони об'єкта права приватної власності; забезпечення безпеки взятої під захист особи тощо.

Зауважимо, що одними з найбільш характерних ознак будь-якої послуги, зокрема й поліцейської, є первинність потреб замовника у діях виконавця при наданні послуги, а також індивідуальний характер надання такої послуги будь-якій фізичній чи юридичній особі. Тому здійснення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень, чи забезпечення публічної безпеки і порядку в громадських місцях, або ж регулювання дорожнього руху слід уважати функціями поліції, але не можна визнати поліцейськими послугами, оскільки такі різновиди діяльності поліції мають інтегральний характер, тобто спрямовані на задоволення потреб у безпеці невизначеного кола осіб.

Отже, від поліцейських послуг слід відрізнити здійснення інших функцій органів та підрозділів поліції, виконання організаційних дій, які послугами не являються. Державні, в тому числі поліцейські послуги, як відомо, передбачають устанавлення та реалізацію правовідносин, суб'єктами яких, з одного боку, є державні органи, а з іншого – фізичні чи юридичні особи. Наприклад, згідно з п. 16 ч. 1 ст. 23 Закону України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII “Про Національну поліцію” цей державний орган відповідно до покладених на нього завдань має забезпечувати на підставах та в порядку, визначених законом, безпеку взятих під захист осіб, у разі надходження від них заяви, звернення керівника відповідного державного органу чи отримання оперативної та іншої інформації про загрозу їх життю, здоров'ю, житлу чи майну [9]. У цьому випадку послугою поліції буде лише діяльність щодо забезпечення захисту свідка, потерпілого або іншої приватної особи у разі надходження безпосередньо від них заяви про загрозу їх життю, здоров'ю, житлу чи майну. Водночас забезпечення безпеки зазначених осіб, яке здійснюється в разі надходження звернення з цього приводу керівника відповідного державного органу чи отримання оперативної та іншої інформації про загрозу життю, здоров'ю, житлу чи майну осіб, узятих під захист, буде вважатися відповідними організаційними діями з боку працівників поліції, виконанням ними правоохоронних функцій, не пов'язаних із наданням спеціалізованих послуг. Також не буде послугою з боку поліції забезпечення безпеки представників органів публічної влади, взятих під захист, якщо ці представники не звернулися з відповідною заявою як приватні особи.

Нарешті, слід відрізнити діяльність із надання поліцейських послуг від здійснення поліцейського піклування. У енциклопедичній літературі одне з

основних значень слова “піклуватися” розкривається як дбаючи про кого-, що-небудь, робити послуги, допомагати, створювати необхідні умови і т. ін. [10, с. 788]. Тобто піклування та надання послуг є дещо схожими видами діяльності щодо надання допомоги, створення необхідних умов для відповідної особи. Втім, на відміну від надання поліцейської послуги, в ході здійснення поліцейського піклування особі надається допомога, створюються необхідні умови навіть у випадках, коли така особа не звертається за наданням цієї допомоги або навіть відмовляється від неї і в силу цього до цієї особи з боку поліцейських застосовуються превентивні заходи, що обмежують певні права і свободи людини, щоб зазначеною особою були отримані відповідні блага, корисні результати. Отже, здійснення поліцейського піклування відрізняється від надання поліцейської послуги тим, що дії поліцейських, що приносять користь, благо відповідній особі, здійснюються не за заявою цієї особи, а за ініціативою поліції або працівника цього правоохоронного органу.

На підставі викладеного, під *поліцейською послугою* слід розуміти передбачену законом публічно-владну діяльність органу або підрозділу поліції, що ґрунтується й впливає з виконуваних цим органом (підрозділом) поліцейських функцій, безпосередньо пов'язаних із забезпеченням прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидією злочинності, підтриманням публічної безпеки і порядку, та виражається у здійсненні дій чи прийнятті рішень, котрі відбуваються в контакт з конкретною фізичною чи юридичною особою, яка звертається до відповідного органу (підрозділу) поліції, його посадової особи з метою реалізації своїх суб'єктивних прав, свобод та законних інтересів та/або виконання покладених на цю особу нормативними правовими актами обов'язків у сфері компетенції поліції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Тюріна О.В.* Сучасні системи судових і правоохоронних органів (порівняльно-правова характеристика): навч. посіб. Київ: Скіф, 2008. 96 с.
2. *Лошицький М.В.* Порівняльно-правовий аналіз поліцейської та правоохоронної діяльності. Митна справа. 2014. № 6(96). Ч. 2. Кн. 2. С. 358–362.
3. *Янбухтин Р.М.* Перспективы социальной направленности деятельности российской полиции. Исторические, философские, политические и юридические науки, культурология и искусствоведение. Вопросы теории и практики. Издательство “Грамота”. № 11(37). 2013. Ч. 1. С. 208–212.
4. *Шадрин В.М.* Полицейская деятельность как объект исследования (историко-правовой аспект). Вестник Челябинского государственного университета. 2003. № 1. Том 9. С. 111–117.
5. *Калайнов Д.П.* Поліція країн ЄС та використання її досвіду в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ України: теорія і практика: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2010. 40 с.
6. Проблеми теорії та практики інспекційної діяльності публічної адміністрації в Україні / автор-упорядник О.А. Банчук. Київ: Конус Ю. 2009. 272 с.
7. *Безпалова О.І., Мельник К.Ю., Юхно О.О.* та ін. Закон України “Про Національну поліцію”: наук.-практ. комент. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; за заг. ред. В.В. Сокурєнка. Харків, 2016. 408 с.
8. *Шалгунова С.А., Якушкін В.А.* “Поліцейські послуги” чи виконання функцій держави по забезпеченню громадського порядку та безпеки. Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 1. С. 323–326.
9. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40–41. Ст. 379.
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2002. 1440 с.

REFERENCES

1. *Tiurina, O.V.* (2008) Suchasni systemy sudovykh i pravookhoronnykh orhaniv (porivnialno-pravova kharakterystyka): navch. posib. “Modern Systems of Judicial and Enforcement Agencies (comparative legal characteristics): tutorial. Kyiv: Skif. 96 p. [in Ukrainian].
2. *Loshytskyi, M.V.* (2014) Porivnialno-pravovyi analiz politseiskoi ta pravookhoronnoi diialnosti. Mytna sprava. “Comparative Legal Analysis of Police and Law Enforcement Activities”. Customs Business 6 (96). Part 2. Book 2, 358–362 [in Ukrainian].
3. *Yanbukhtin, R.M.* (2013) Perspektivy sotsialnoi napravlennosti deiatelnosti rosiiskoi politsyi. Istoricheskie, filosofskie, politicheskie i yuridicheskie nauki, kulturologiia i iskustvovedenie. Voprosy teorii i praktiki. “Prospects for the Social Orientation of the Russian Police. Historical, Philosophical, Politician and Legal Sciences and Art Studies”. Publishing House “Gramota”. No 11 (37). Part 1. P. 208–212 [in Russian].
4. *Shadrin, V.M.* (2003) Polizeiskaya deiatelnost kak obekt issledovaniya (istoriko- pravovoi aspekt). “Police Activity as an Object of Study (historical legal aspect)”. Herald of Chelyabinsk State University 1. Vol. 9. P. 111–117 [In Russian].
5. *Kalaynov, D.P.* (2010) Poliziya krain ES ta vykorystannya ii dosvidu v administratyvni diialnosti organiv vnutrishnikh sprav Ukrainy: teoriya i praktyka. “Police of EU Countries and Use of This Experience in the Administrative Activity of the Ukrainian Law-Enforcement Bodies: Theory and Practice”: thesis ...doctor of juridical sciences:12.10.07”. Kyiv. 40 p. [in Ukrainian].
6. Problemy teorii ta praktyky inspektsiinoi diialnosti publichnoi administratsii v Ukraini. “Problems of Theory and Practice of Inspection Activity of Public Administration in Ukraine” / author-compiler O.A. Banchuk. Kyiv, 2009. 272 p. [in Ukrainian].
7. *Bezpalo, O.I., Melnyk, K.Yu., Yukhno, O.O.* and others (2016) Zakon Ukrainy “Pro Natsionalnu politsiiu”: nauk.-prakt. koment. The Law of Ukraine “On National Police”: scient. and pract. commentary. MIA of Ukraine, Kharkiv. 408 p. [in Ukrainian].
8. *Shalgunova, S.A., Yakushkin, V.A.* (2016) “Polizeiski poslugy” chi vykonannya fynktsii derzhavy po zabezpechenniu gromadskogo poriadku ta bezpeky. “Police Service” or the Execution of State Functions for the Maintenance of Public Order and Security”. Comparative and Analytical Right 1, 323–326 [in Ukrainian].
9. Law of Ukraine “On the National Police” dated July 2, 2015 No 580-VIII. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2015. No 40–41. Art. 379 [In Ukrainian].
10. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. “Great Explanatory Dictionary of Contemporary Ukrainian language” / author-compiler V.T. Busel. Kyiv; 2002. 1440 p. Irpin: “Perun”, 2002. 1440 p. [In Ukrainian].

UDC 351.741

O.G. Tsyganov,Doctor of Juridical Sciences, Docent,
Chief Researcher, State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-8924-1139,**A.P. Rybinska,**Postgraduate,
Senior Researcher, State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-9521-7688**POLICE SERVICES AS ONE OF THE FORMS OF POLICE ACTIVITIES**

First and foremost, the essence, content and main characteristics of the activities of the police are highlighted. The content of the police activities are considered in general and specific meanings. It is emphasized that today, along with the traditional tasks of the policing, a new direction of its activity has appeared, namely: the state service, which consists in rendering services to the society and its individual members

in the framework of law-enforcement activity. Characteristics of police services are defined as one of the forms of police activity. It is emphasized that one of the most characteristic features of any service, including the police service, is the need for prioritizing the actions of the performer in the provision of services, as well as the individual provision of such services to a natural or legal person.

The author defines the concept of “police activity” and “police services”. In particular, the police service means the public authority of a police body or a unit established in accordance with the functions of the police, carried out by this police agency (subdivision), directly related to the protection of human rights and freedoms, the interests of society and the state, counteraction to crime, maintainance of public safety and the order expressed in actions or decisions occurs as a result of an interaction with the physical or legal person, the responsible police agency (subdivision) of the policing, its official for the conduct of their subjects rights, freedoms of lawful interests and / or the fulfillment of obligations imposed on him by normative legal acts of responsibility in the field of police.

Keywords: law enforcement activities, police function, police, police activities, public service activities, police services.

Отримано 22.11.2019